

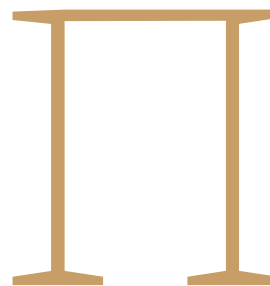
310. инжињеријски батаљон Треће бригаде Копнене војске

МЕЂУ НАЈЛИСТАКНУТИЈИМ ЈЕДИНИЦАМА

Последњих година у јединици је све више технолошки савремених и модерних инжењеријских средстава, машина и опреме које подижу ниво њене оперативне способности и скраћују време извршења бројних задатака. Колики значај то има за рад војних неимара, види се и из чињенице да су већи део године на терену, ван матичне касарне. Добро се зна да су инжењерци Војске Србије, па тако и припадници 310. инжењеријског батаљона Треће бригаде Ков на „борбеним положајима“ и по врелом сунцу, и по леденој и досадној киши, и по дубоком и леденом снегу, када им савремена средства, набављена после деценијске паузе, олакшавају и живот и рад.

Пишу Душан ГЛИШИЋ и поручник корвете Душан СТОШИЋ
Фото-документација 310. инжењеријског батаљона

од њених најангажованијих и најистакнутијих састава.

– То је заиста респектабилна и веома опремљена јединица која извршава задатке на целом подручју наше земље, од југа до севера, са великим бројем инжењеријских група које свакодневно раде и за потребе бригаде, али много више за друге јединице и саставе Војске Србије, као и за грађане. За пример нека послужи вод за разминирање, чији припадници од почетка маја до краја октобра непрекидно раде на терену, свуда где постоји претња од несклопираних мина, заосталих од НАТО агресије 1999. године.

Само 2022. године, рекао је пуковник Антић, припадници тог вода неутралисали су више од 380 различитих убојних средстава, са готово 70.000 квадратних метара. Иако је батаљон смештен у Касарни „Ратко Павловић Ћићко“ у Прокупљу, седишту Топличког округа, његови припадници и техника традиционално су ангажовани широм Србије на најразличитијим задацима, од инжењеријских, пионерских и пиротехничких, до помоћи цивилним властима у случају елементарних непогода, а све чешће и у превентивном деловању. Прокупачки инжењерци имају чиме да се похвале. Кажу да је тешко побројати сва места, војне објекте, речна корита и полигоне на којима су спроводили пиротехничке, пионерске и инжењеријске радове, па не чуди да су 2022. освојили и признање за најбољи батаљон у Копненој војсци.

ПРВИ НА ВЕЖБИ И ПОЛИГОНУ

Мада активности инжењеријских батаљона на здружено-тактичким и тактичким вежбама јединица Војске Србије често остају далеко од очију јавности, сви који на њима учествују, а посебно планери, организатори и руководиоци добро знају значај и улогу инжењеријских јединица и професионалаца, нарочито кад се ради о пиротехничким и општим инжењеријским радовима. Истичући да инжењерци због природе свог посла међу првима долазе, а последњи одлазе са уређених полигона и вежбаљашта, претходно реализујући све постављене задатке од инфраструктурних до пиротехничких, заменик команданта батаљона мајор

Маријан Васовић каже да се они труде да створе што погодније и повољније услове за извођење све захтевнијих вежби, које се последњих година све чешће реализују уз коришћење савременијих система наоружања и војне опреме.

– Наш батаљон се ангажује на стварању услова за неометано кретање и размештај вежбајућих јединица, у изради командних места, бина и осматрачница... Полигон на који ми долазимо и с којег по окончању вежбе одлазимо често не личе један на другог – каже мајор Васовић, додајући да све јединице 310. инжењеријског батаљона имају значајно искуство у обављању наменских задатака, којим свакако могу да се поносе. – Кад је реч о инжењеријској чети опште намене, њени припадници су обучени и за извршавање сложених задатака у мултинационалним операцијама попут изградње и уређења кампова, заклона и склоништа, одржавања путева и мостова, обезбеђења конвоја с хуманитарном помоћи... Сваку вежбу јединица Војске Србије, на којој извршавамо своје наменске задатке у уређењу полигона, користимо и за увежбавање наших јединица.

Активно учешће у вежбама, које се реализује запречавањем бојишта и савладавањем препрека, спроводи пионирска чета под командом поручника Ђорђа Филиповића.

– Иако вежбе за нас обично трају нешто дуже него за припаднике других вежбајућих јединица, ми користимо прилику да реализујући постављене задатке прорадимо све сегменте инжењеријских

дејстава, а припадници пионирске чете професионално извршавају задатке, баш као и чета за утврђивање, која израђује и уређује заклоне за борбена дејства, објекте и основне и резервне положаје. Поштујући сва тактичка начела и правилном употребом природних услова и погодности које нам земљиште на полигону пружа, попут шума, косина и других карактеристика земљишта, обавља се утврђивање у свим условима припреме и извођења борбених дејстава – прецизира капетан прве класе Александар Митровић, командир чете за утврђивање.

УВЕК НА ПРВОЈ ЛИНИЈИ

Вод за разминирање и уништавање неексплодираних убојних средстава, специфична јединица Треће бригаде, једини је вод у Копненој војсци који извршава задатке разминирања и уништавања минско-експлозивних и неексплодираних убојних средстава. Врхунски ниво обучености професионалних припадника те јединице проистиче из непрекидне обуке, али и из чињенице да њен састав чине искључиво старешине. Опремљени најсавременијим уређајима и средствима заштите, припадници тог вода ангажују се од почетка априла до краја новембра на задацима претраживања терена на разним подручјима на којима постоји опасност од заосталих минско-експлозивних и неексплодираних убојних средстава. До сада су претражили више од 97.000 квадратних метара и уништили готово 4.200 неексплодираних убој-

них средстава, од којих се издвајају три авио-бомбе, две МК-82 и једна МК-13 укупне масе 456 килограма.

– Задаци које обављамо захтевају од нас максималан професионализам, али и потпуну хладнокрвност – нагласио је командир вода капетан Лазар Ковачевић, додајући да је активирање авио-бомбе МКИ-13 због њеног положаја захтевало посебну опрезност. – Нисмо могли да деактивирамо упалач бомбе, што је релативно једноставно, већ смо најпре морали да припремамо терен за њено безбедно уништавање, а затим и да је уништимо. У сарадњи са колегама из састава РВ и ПВО Војске Србије извршили смо анализу начина и могућности како бисмо је најбезбедније уклонили и закључили да то можемо урадити искључиво тако што ћемо је уништити експлозијом на лицу места. После изведених прецизних прорачуна усмерења експлозије, закључено је да задатак може безбедно и успешно да се реализује, па смо уз максималне мере безбедности то и извршили.

Авио-бомба је успешно неутралисана, без последица по људе и околину, а вод за разминирање и уништавање неексплодираних убојних средстава је на свој богати konto додао још један успешно реализован задатак. Када нису ангажовани на претраживању терена или пиротехничкој заштити инжињеријских радова широм Србије, ови врсни профе-

Капетан прве класе
Милан Миленковић

Капетан прве класе
Александар Митровић

Поручник
Ђорђе Филиповић

сионалци баве се континуираном обуком од које не одустају ни по коју цену. Знајући колика их опасност вреба ако само за тренутак забораве на опрезност или пак, ослањајући се на искуство, покушају да рутински одраде неки задатак, они ризике своде на најмању могућу меру, између осталог и непрекидном обуком.

– Можемо да се похвалимо непроцењивим вишегодишњим искуством у раду с касетном муницијом, авио-бомбама и другим убојним средствима, али и непрекидном обуком. Преко различитих програма усавршавања, попут обуке за борбу против импровизованих експлозивних направа, која се спроводи у склопу међународне војне сарадње у оквиру Партнерства за мир, у прилици смо да се информишемо и о најсавременијим достигнућима у тој области – закључио је командир вода капетан Лазар Ковачевић.

Циљ тог усавршавања, реализованог и у марту прошле године, био је унапређивање способности вода за разминирање и уклањање неексплодираних убојних средстава. На предавањима, дискусијама и студијама случаја увежбаване су процедуре у поступању с експлозивним направама, разматрана искуства из употребе беспосадних платформи и анализирани савремени трендови у тактици борбе против те врсте претње у урбаној средини. Размењена су искуства у откривању, разминирању и уништавању неексплодираних убојних средстава.

ПОМОЋ ГРАЂАНИМА

Топлички округ може се похвалити велелепним крајоликом и природом, планинским рекама и потоцима који никога не остављају равнодушним. Изазови и ћуди те нетакнуте природе су изузетни, а ризици од избијања поплава чести и непредвидљиви. Због тога се општинске власти често обраћају Трећој бригади за помоћ, а 310. инжињеријски батаљон је кључни носилац у пружању помоћи цивилним властима у том крају. Снабдевени савременим машинама и опремом, несегично се ангажују на превентивном уређењу речних корита Топлице, Косанице и других водотокова тог краја.

– Задовољство нам је када можемо да пружимо помоћ својим грађанима. Уређењем водотокова ми у ствари подижемо ниво обучености професионалних припадника, који тако стичу искуство у управљању инжињеријским машинама на самом терену – истакао је капетан Милан Смиљковић, командир инжињеријске чете опште намене.

Велики изазов за њих често представља река Топлица, која својим водотоком кроз град Куршумлију уме да изазове немале невоље Куршумљанима, али припадници 310 инжињеријског батаљона радо се ангажују у њеном обуздавању. О томе сведочи и Војимир Чарапић, председник Општине Куршумлија:

– Протеклих година имамо изузетну сарадњу са Трећом бригадом Копнене војске. Осим у случају поплава, у последње време припадници 310. инжињеријског батаљона пружили су нам помоћ и превентивним уређивањем корита река Топлице и Косанице, постављањем моста у селу Жуч, као и реализацијом веома значајне хуманитарне акције „Војни лекар на селу”, када су лекари Треће бригаде превентивним прегледима пружили неопходну лекарску помоћ нашим суграђанима у планинским селима. Када год смо упутили захтев, Војска Србије се одазвала.

Извршавајући један од својих уобичајених задатака на реци, старији водник прве класе Петар Илић уочио је прошле године суграђанина који је с бедема упао у набујалу реку.

– Топлица је хладна, човек није имао шанси против бујице па сам брзо усмерио машину у том правцу. Тако сам омогућио наш безбедан приступ и спасавање човека – сећа се водник Илић.

Уређење путне инфраструктуре је свакодневница професионалаца 310. инжињеријског батаљона, за које је пружање помоћи суграђанима заправо један вид изузетно квалитетне обуке. Зато се током читаве године ангажују и на уређивању путева према базама у Копненој зони безбедности, путева које користе и локални мештани, који те активности и радове с правом тумаче и као велику помоћ Војске Србије. Крајем новембра прошле године, када је дошло до обилних снежних падавина широм Србије, па и на подручју општине Бабушница, где је више села било блокирано и непроходно, припадници 310. инжињеријског батаљона одазвали су се позиву и у складу са наређењем ухватили у коштац са задатком. После три дана непрекидних радова села су одблокирана, наноси снега склоњени с путева и омогућен је прилаз селима Валниш, Студена, Пресека, Ракита, Вучидел, Звонце и Стрелац.

– Тих дана у селу Стрелац један од мештана био је у великој невољи. Требало је да иде на дијализу у болницу, а пут је био непроходан. Чим смо

чули за то, усмерили смо машине у том правцу како бисмо омогућили да човек стигне до болнице, где му је пружена неопходна помоћ – казао нам је водник Слободан Крстић који је учествовао у реализацији задатка. Тако је још једном на делу исказана спремност припадника Војске Србије да личним залагањем и пожртвовањем пруже помоћ својим суграђанима. Вредно је поменути и да су припадници 310. инжињеријског батаљона, по одлуци државног руководства, учествовали у отклањању последица поплава у Републици Словенији, где су наишли на изузетан пријем и захвалност тамошњих грађана и показали своју спремност, опремљеност и одлучност да професионално извршавају све задатке који се пред њих поставе и пруже помоћ свакоме коме је то неопходно.

СНАГА СУ ЉУДИ

У батаљону истичу да у јединици раде вршни инжињерци, мајстори различитих профила, искусни пионери и пиротехничари, али да без умешног командовања, правилног и одговорног рада са људима, не би било могуће обезбедити

реализацију свих задатака и задржати све људе у саставу батаљона. Команда 310. инжињеријског батаљона поноси се својим припадницима који увек пожртвовано приступају реализацији сваког задатка, од хуманитарних акција и неутралисања авио-бомби, до извршавања наменских задатака, казао нам је капетан прве класе Милан Миленковић, начелник групе за оперативне послове. Да су ови људи врхунски професионалци, цењени и ван територије Републике Србије, говори и чињеница да су у оквиру десеточлане инжињеријске групе ангажоване у мировној операцији „Међународне снаге и посматрачи”, при свакој ротацији, два члана ове групе управо из 310. инжињеријског батаљона. Тако је част да учествује у првој ротацији у оквиру војне мисије Европске уније за обуку у Мозамбику припала штабном официру капетану прве класе Милошу Рајковићу из састава команде овог батаљона.

Професионализам и посвећеност ове јединице препознаје и Министарство одбране и врх Војске Србије, па се она последњих година може похвалити и савременим средствима и опремом, чији

квалитет и ефикасност омогућава извршавање и најсложенијих задатака. У батаљону је све више модерних инжињеријских машина и нових самоистоваривача. Ова технолошки савремена средства умногоме подижу ниво оперативне способности 310. инжињеријског батаљона и скраћују време извршења задатака. Колики значај то има за њихов рад, види се и из чињенице да су већи део године на терену, ван матичне касарне. Добро се зна да су инжињерци Војске Србије, па тако и припадници 310. инжињеријског батаљона Треће бригаде КоВ, на „борбеним положајима”, односно на терену и по врелом сунцу, и по леденој и досадној киши, и по дубоком снегу. Савремене инжињеријске машине, већих радних капацитета, често с климом у знатно удобнијим и пространијим кабинама и најтежи посао чине лакшим и ефикаснијим. Али оно што увек истичу као највредније у њиховом позиву, јесте то што иза њих увек нешто остане. Путеви, мостови, уређена стрелишта и командна места, чворишта, базе... Много је тога што је њихових руку дело. И што остаје за понос. ■